

Que no sigui tempesta (a la Ciutat Vella)

Que no sigui tempesta
Que no sigui boira
Que no sigui pedregada

...que sigui la consacració d'una vida
viscuda amb la llibertat
d'estimar i de donar-se.

No vull rebre ni una paraula
perquè les paraules, a vegades, em fan Por i em fan plorar.

Vull un gest que em parli
i em digui que jo sóc el sol;

que no sóc la Por,
que no sóc el temporal
(d'una vida no viscuda i mal adorada).

Que no sigui tempesta
Perquè els meus ulls no volen plorar més,
amb la nostàlgia de tu...

dels teus barris...
dels teus carrers...

del teu mar i del teu port, amiga meva,
que sempre m'han fet tant somriure.

I ara...
Ara... ara vull somriure encara i dir-te: "Que no sigui tempesta!"

... perquè tu ets el meu cor i jo sóc la teva pell.

BARCELONETA